

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z odwołania I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.
z udziałem zainteresowanego M. K.
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 22 marca 2022 r.,
zażalenia odwołującej się Spółki na postanowienie Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 23 czerwca 2021 r., sygn. akt III AUa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z 23 czerwca 2021 r. odrzucił skargę kasacyjną I. sp. z o.o. w K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 10 listopada 2020 r. wobec niepodania wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c. przez ich błędne zastosowanie i niezasadne przyjęcie, że sprawa wszczęta odwołaniem od decyzji określającej podleganie obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentownemu, wypadkowemu, chorobowemu jest sprawą o prawa majątkowe, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej uzależniona jest od wartości przedmiotu

zaskarżenia, podczas gdy jest to sprawa o objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, w której skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Skarżąca błędnie twierdzi, że w sprawie skarga kasacyjna jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Byłoby tak, gdyby przedmiotem sprawy było objęcie zainteresowanego M. K. obowiązkiem ubezpieczenia społecznego (art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c.); co też nie zwalniałoby od podania w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia, jako że sprawa ma charakter majątkowy (art. 398⁴ § 3 k.p.c. zdanie pierwsze).

Zainteresowany był niewątpliwie pracownikiem. Potwierdza to prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z 10 listopada 2020 r. Spór dotyczył tylko tego, kto był pracodawcą. Sąd rozstrzygnął, że decyzja pozwanego była prawidłowa i w całym spornym okresie pracodawcą zainteresowanego była skarżąca spółka a nie spółki R. i K.U.K.

W takiej sytuacji nie jest to sprawa o objęcie ubezpieczeniem społecznym, tylko o ustalenie kto jest płatnikiem. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych została zmieniona i pozwany organ rentowy w decyzji ustala płatnika składek – art. 83 ust. 1 pkt 1a. Nie jest to sprawa o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z art. 398² § 1 k.p.c. Dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy wówczas od wartości przedmiotu zaskarżenia, czyli nie jest to sprawa, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2020 r., I UK 330/19).

Rozstrzygnięto tak samo oddalając zażalenie skarżącej w podobnej sprawie postanowieniem Sądu Najwyższego z 14 października 2021 r., I UZ 9/21. Jeżeli w sprawie rozpoznawanej przez sąd ubezpieczeń społecznych w wyniku wniesienia odwołania przez płatnika składek nie jest sporne samo podleganie zainteresowanych ubezpieczeniom społecznym z tytułu ich zatrudnienia jako

pracowników w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami, lecz jedynie to, kto w tym okresie był ich pracodawcą a w konsekwencji płatnikiem składek na te ubezpieczenia, to rozpoznawana sprawa dotyczy ustalenia podmiotu zobowiązanego do zapłaty składek z tego tytułu, jest więc sprawą o prawa majątkowe, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia nie niższej niż 10.000 zł (art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c.). Wartość tę wyznacza wysokość składek za jeden rok od jednego ubezpieczonego (pracownika, zainteresowanego) - postanowienie Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2021 r., I UZ 21/20, wydane w podobnej sprawie spółki S.. Taka wykładnia utrwała się w orzecznictwie. W sprawie, w której adresat decyzji organu rentowego nie kwestionuje tego, że dana osoba fizyczna podlega ubezpieczeniom społecznym, ale wyłącznie zaprzecza temu, że jest płatnikiem składek należnych za ubezpieczonego, spór przedmiotowo dotyczy składek na ubezpieczenia społeczne, a nie podlegania ubezpieczeniu. Sprawa ta nie należy zatem do kategorii wymienionej w art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c., a o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia – postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2021 r., III USK 31/21 (ponadto w podobnych sprawach postanowienia Sądu Najwyższego: z 25 listopada 2021 r., I UZ 22/21; z 15 grudnia 2021 r., I UZ 21/21; z 12 stycznia 2022 r., I UZ 33/21; z 8 lutego 2022 r., I UZ 41/21).

Podanie wartości przedmiotu zaskarżenia jest zwykłym obowiązkiem wnoszącego skargę kasacyjną również, gdy sprawa dotyczy objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

Nie powinno być zatem problemu z podaniem wartości zaskarżenia, skoro składki są pochodne od wynagrodzenia. Zwłaszcza, iż z wyroku Sądu powszechnego wynika, że zainteresowany był pracownikiem i pracował dla skarżącej od 1 lutego 2012 r. do 24 sierpnia 2013 r., czyli w całym okresie objętym decyzją pozwanego.

Brak wykonania wymaganego przez Sąd wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia nie może być oceniany pozytywnie. Skarżąca nie wykonała zatem swojego obowiązku a ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia było w sprawie konieczne.

Uprawnione jest zatem stwierdzenie, iż skarżąca niewłaściwie odczytuje postanowienie Sądu Najwyższego z 14 października 2020 r., gdyż nie może być redukowane do cytatu, że *„zdezaktualizował się pogląd Sądu Najwyższego zawarty w postanowieniu z dnia 30 sierpnia 2018 r., I UZ 19/18 (...) zatem dopuszczalność skargi kasacyjnej nie jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia”*.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c.).